

עפ"ג 25741/12/18 - משיח מושיא נגד מדינת ישראל, דוד חזות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 25741-12-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופטת שירלי רנר
כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

משיח מושיא
ע"י ב"כ עו"ד דניאלי דותן

המערער

נגד
המשיבים

1. מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
2. דוד חזות (מתלונן)

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ) מיום 14.11.18 בת"פ
58011-06-18 ובת"פ 65130-05-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בביצוע שורת עבירות אלימות, אימים והפרות של צווים שיפוטיים ונדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי, 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי לשישה מתלוננים בסך של 1,000 ₪ לכל אחד ופיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן שביעי, דוד חזות. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר על תנאי ורכיב הפיצויים למתלונן דוד חזות.

2. ואלה המעשים: על פי האישום הראשון, ביום 21.5.18 תקף המערער באגרוף אדם וריסס אותו ואת אשתו בגז מדמיע ונמלט מהמקום. על פי האישום השני, לאחר שנחקר המערער בגין מעשים שונים, איים המערער על קצין משטרה, קילל אותו, השתולל ותקף שוטרים וגרם חבלות קלות לשלושה שוטרים. על פי האישום השלישי, באמצע חודש אפריל 2018 תקף המערער עובדים בחנות מכולת בכך שדחף אחד והיכה אחר, וריסס את שניהם בגז מדמיע. על פי האישום השישי, ביום 17.6.18 הגיע המערער לאותה חנות מכולת למרות צו שאסר עליו לעשות כן, ואיים על אחד העובדים שתקף באישום השלישי. על פי האישום השביעי ביום 18.6.18 הגיע המערער לחנות המכולת, הסתער לעבר

העובד אותו תקף באישומים הקודמים, כשבידו סכין וגז מדמיע וריסס גז לעברו ולעבר עובדת נוספת. עובדי חנות המכולת, וביניהם גם המתלונן, תקפו את המערער והמתלונן דקר אותו באמצעות זוג מספרים. כתוצאה מאירוע זה נגרמו למתלונן שפשופים בחלקי גופו וראייתו טושטשה בשל הגז. המערער נחבל גם הוא וראייתו נפגעה.

3. שני הצדדים עתרו במשותף להשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי וכן ביקשה המאשימה להשית פיצויים לנפגעי העבירות.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער וטוען כי המאסרים המותנים שהוטלו על המערער הינם ממושכים ובלתי מידתיים. מאסר מותנה מיועד להרתעה, ובמקרה דנן, ניתן להשיג מטרה זו גם במאסר מותנה קצר יותר, שישמור על פרופורציה מתאימה בין העונש המוטל בפועל לבין העונש המותנה, הצופה פני עתיד. עוד נטען כי בית משפט קמא נימק את הטלת המאסר המותנה המכביד כדרך לאזן את ההקלה לה זכה המערער בקביעת עונשו, אך, לעמדת ההגנה, מדובר בנימוק שגוי, שכן הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים הינו סביר ואין בו משום הקלה יתרה לה זכה המערער שהצדיקה מאסר מותנה כה מכביד. באשר לגובה הפיצוי לטובת המתלונן חזות, נטען כי הינו בלתי סביר בנסיבות דנן ובשים לב לכך שהוא פצע באופן חמור את המערער באמצעות חפץ חד, דקר אותו מספר דקירות בצוואר שמאל, בכמה מקומות בגב, וחתך רחב ועמוק במפשעה. חזות ריתק את המערער לרצפה בעודו דוקר את המערער, ותוך שרעייתו וגיסתו של חזות ריססו את המערער במסיר שומנים בעיניו מספר פעמים באופן שגרם לפגיעה חמורה בעיניו.

5. ב"כ המשיבה ביקשה לדחות הערעור. לעניין המאסר המותנה, לא הייתה הסכמה לגביו ולכן אין חריגה מהסכמה. מדובר בהחלטה סבירה, במיוחד לאור עברו של המערער והעדור הרתעתו ולאור ריבוי האישומים, ועל כן יש מקום להטיל מאסר מותנה מרתיע כפי שנעשה.

לעניין הפיצוי: מדובר בהגנה עצמית של המתלונן אשר נגרמו לו חבלות של ממש. למתלונן נגרמו פגיעות קשות יותר מהאחרים ולכן נפסק לזכותו פיצוי גבוה יותר. הפיצוי הנו הערכה של בית משפט וניתן להתערב מקום בו חריגה קיצונית, מה שלא היה כאן ולכן יש לדחות הערעור.

המשיב 2 הוסיף כי המערער תקף אותו ללא סיבה וכל אחד היה מתגונן כנגד תקיפה פתאומית ומסוכנת אשר סיכנה גם את אשתו ובנו אשר היו איתו, זאת ללא סיבה.

דין

6. דין הערעור להידחות.

בהתחשב בנסיבות, שרשרת המעשים העברייניים אותם ביצע המערער, חומרתם, ועברו הפלילי, לא ניתן לומר כי גזר הדין, בנוגע עם המאסרים המותנים, חורג ממתחם הסבירות באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור. כן הדבר באשר לפיצוי שנפסק לזכות המשיב. מדובר בסכום "צנוע" יחסית שאינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור, שכן אין

מדובר בסכום שאינו סביר או חורג באופן קיצוני מהסכום הראוי במקרה זה.

על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ג' טבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

שירלי רנר, שופטת

רפי כרמל, שופט, אב"ד